

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący r.pr. Paweł Strzelec

Sędziowie r. pr. Tomasz Marzec – sprawozdawca

r. pr. Anna Jakubowska Rybczyńska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...)r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1749 z późn. zm.), zwany dalej k.p.k. w związku z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. oraz w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz.1870) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący Sędziowie

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska

Uzasadnienie

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżąca (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że wystąpienie do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (...) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych jest zbyt łagodną dolegliwością z czynności dokonane przez radcę prawnego (...) w niniejszej sprawie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

w dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...) na działania radcy prawnego (...). Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu działania niezgodne z etyką zawodową radcy prawnego, poprzez naruszenie art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Naruszenie to polegało na zastosowaniu groźby skierowania sprawy na drogę postępowania karnego. Do przedmiotowej skargi zostały dołączone stosowne załączniki.

Po analizie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (...) r. zwrócił się do radcy prawnego (...) z prośbą o ustosunkowanie się do treści skargi.

Pismem z dnia (...)r. radca prawny (...) ustosunkowała się do skargi Pani (...). Radca prawny wskazała, że treści pism kierowanych do Pani (...) nie naruszają Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Radca prawny wyjaśniła, iż użycie w treści kierowanych do skarżącej pism sformułowania, że niezastosowanie się do żądań w nich zawartych cyt. „spowoduje konieczność wystąpienia przez mojego Mocodawcę na drogę postępowania, cywilnego, administracyjnego oraz karnego” było podyktowane „rzeczowa potrzebą”, lojalnością wobec swojego klienta, dobrem tego klienta, a także potrzebą ochrony jego praw. Ponadto radca prawny (...) podnosiła, że użyte przez nią w piśmie z dnia (...)r. sformułowanie miało charakter czysto informacyjny, mający na celu podniesienie świadomości prawnej skarżącej (...), jednocześnie wyrażając ubolewanie, iż treść pisma z dnia (...) r. dała podstawę do postawienia jej zarzutu działania niezgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego w niniejszej sprawie.

W dniu (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Mając jednak na względzie treść art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia zobowiązał się wystąpić z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (...) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. W treści odwołania skarżąca Pani (...) twierdzi, że wystąpienie do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (...) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych jest zbyt łagodną dolegliwością, a dokonane przez nią czynności stanowią ciężkie przewinienie dyscyplinarne.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że radca prawny (...) podczas wykonywania czynności zawodowych w swoich wystąpieniach skierowanych do Pani (...) użyła sformułowań naruszających art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Użyte przez radcę prawnego sformułowania w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie były uzasadnione rzeczową potrzebą prowadzonej przez radcę prawnego (...) jako pełnomocnika sprawy i nie mieściły się w zagwarantowanej ustawowo, przysługującej przy wykonywaniu czynności zawodowych, radcowskiej wolności słowa i pisma.

Jednak treść użytych sformułowań, o dużym stopniu ogólności, okoliczności ich użycia, a także mimo wszystko nie nacechowany bezpośrednią groźbą ich informacyjny charakter pozwalają uznać, że stopień społecznej szkodliwości popełnionego przewinienia jest znikomy. W związku z powyższym w realiach przedmiotowej sprawy bez wątpienia czyn radcy prawnego (...) należy uznać za przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, gdzie przewidywane złożenie wniosku o udzielenie ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych będzie adekwatną dolegliwością mającą wpływ na osobę obwinionej i skłoni ją do przestrzegania zasad etyki zawodowej, w tym korzystania z wolności słowa i pisma przy wykonywaniu czynności zawodowych bez przekraczania granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą danej sprawy.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1749 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1840) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący Sędziowie

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska

